

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/14/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115200691
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8115200691.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: UK Profit, spol. s r.o., so sídlom Hornočermanská 797/59, Nitra IČO: 35937815, zastúpený: JUDr. Ivana Zmeková, advokátka, so sídlom Bratislava, Zámocká 30 p r o t i žalovanej: C. J., O. T., L.. XX.X.XXXX, G. J. G., T. D. P. XX, t.č. na neznámom mieste zastúpená opatrovníčkou R. M., súdnou tajomníčkou Okresného súdu vo Vranove nad Topľou, o zaplatenie 117,11 Eur a prísl. takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Účastníci **n e m a j ú** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou zo dňa 6.10.2014 sa domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 177,11 Eur, úrokov vo výške 0,23 Eur, poplatkov vo výške 0,04 Eur, úroku z omeškania vo výške 32,17 Eur, ktorý bol kapitalizovaný ku dňu postúpenia pohľadávky a úroku z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 177,11 Eur od 9.9.2014 do zaplatenia. Nárok uplatnil zo zmluvy o bežnom účte uzavretej medzi jeho právnym predchodcom Slovenskou sporiteľňou a.s. a žalovanou dňa 25.1.2008. Banka poskytla žalovanej povolené prečerpanie k účtu, ktoré žalovaná využila, ale nesplácala a preto listom zo dňa 17.10.2011 banka od zmluvy odstúpila.

Žalovaná sa zdržiava na neznámom mieste v Anglicku, preto jej bol v zmysle § 29 ods. 2 O.s.p. ustanovený pre toto konanie opatrovník, ktorý sa k žalobe doručenej 14.4.2015 doposiaľ nevyjadril.

Vzhľadom na to, že jedná sa o drobný spor, súd s poukazom na § 115 a ods. 2 O.s.p. vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd vykonal dokazovanie písomným vyjadrením žalobcu, zmluvou o bežnom účte zo dňa 25.1.2008, odstúpením od zmluvy zo dňa 17.10.2011, zmluvami o postúpení pohľadávok zo dňa 27.9.2013 a 8.9.2014 s prílohami, výpisom z bežného účtu žalovanej, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 11.10.2013 a 25.9.2014 a zistil tento skutkový stav:

Dňa 25.1.2008 bola uzavretá zmluva o bežnom účte č. 0333886460/0900 medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. a žalovanou. Predmetom zmluvy bolo aj poskytnutie povoleného prečerpania k účtu po splnení

podmienok uvedených v obchodných podmienkach banky, ktoré sú účinné od 1.7.2007. Tieto obchodné podmienky však žalobca nepredložil.

Z výpisu z účtu žalovanej vyplýva, že k jeho zrušeniu došlo 21.10.2011. K uvedenému dňu istina (čerpaný úver) predstavovala 177,11 eur, čo vyplýva z tohto výpisu. Predmetom žaloby sú aj sumy 0,23 eur a 0,04 eur, ktoré žalobca v žalobe označil ako úrok a poplatky, pričom toto označenie sa zhoduje aj s výpisom z úveru, ktorý bol zhotovený 30.1.2015 a nachádza sa na čl. 47 spisu, avšak na ďalšom predložennom výpise z účtu žalovanej, ktorý bol spracovaný ku dňu 21.10.2011, kedy bol účet zrušený je suma 0,23 eur uvedená ako zmluvný úrok z omeškania KTK a suma 0,04 eur ako zmluvný úrok z omeškania BU (zrejme bežný účet).

Predmetom žaloby napokon je aj kapitalizovaný úrok z omeškania ku dňu postúpenia pohľadávky vo výške 32,17 Eur, ale jeho výšku žalobca opäť dostatočne nepreukázal, pretože z už spomínaného výpisu účtu úrok z omeškania bol vyčíslený ku dňu 26.9.2013 na sumu 23,42 eur.

Listom zo dňa 17.10.2011 Slovenská sporiteľňa a.s. odstúpila od zmluvy o bežnom účte uzavretej so žalovanou a to v súlade s obchodnými podmienkami. Na výzvu súdu právna zástupkyňa žalobcu oznámila, že toto odstúpenie od zmluvy je účinné a preto ku dňu 21.10.2011 bol účet žalovanej zrušený. Dňa 27.9.2013 bola uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. a spoločnosťou DPS financial consulting s.r.o, jej predmetom bola aj sporná pohľadávka, čo vyplýva z jej prílohy. Postúpenie tejto pohľadávky oznámila Slovenská sporiteľňa a.s. žalovanej listom zo dňa 11.10.2013. Neskôr spoločnosť DPS financial consulting s.r.o. pohľadávku postúpila ďalšej spoločnosti - žalobcovi zmluvou zo dňa 8.9.2014 a tento právny úkon postupca oznámil žalovanej listom zo dňa 25.9.2014.

Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a násl.)

Zmluvu o zriadení bežného účtu však zároveň bolo potrebné posúdiť aj s poukazom na § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (v danom prípade v znení účinnom od 1.1.2008 do 31.3.2018.

Citovaný zákon sa síce nevzťahuje vcelku na predmetnú zmluvu (§ 1 ods. 3), ale z neho je potrebné aplikovať § 3 ods. 6. Podľa citovaného ustanovenia pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný

a/ úverovom limite, ak je stanovený

b/ ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená

c/ postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy.

Ak je na účte prípustné prečerpanie peňažných prostriedkov a toto prečerpanie trvá ako 3 mesiace, spotrebiteľ musí byť písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších dôsledkoch.

V danom prípade žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal splnenie vyššie citovanej povinnosti veriteľa, teda Slovenskej sporiteľne a.s., pričom pri absencii tohto postupu zmluva by pre rozpor so zákonom bola absolútne neplatná (§ 39 OZ).

Zmluvu o bežnom účte uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je zároveň potrebné považovať aj za spotrebiteľskú zmluvu, ako to vyplýva z § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v znení účinnom od 1.1.2008.

Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákona priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Spotrebiteľské zmluvy sú teda zaradené do Občianskeho zákonníka a to aj v prípade, ak sú uzavreté podľa Obchodného zákonníka a preto majú občianskoprávny charakter. Záver o tom vyplýva už z viacerých súdnych rozhodnutí napr. Krajského súdu v Prešove 1Co 154/2014 zo dňa 8.10.2014, 8Co 15/13 zo dňa 16.12.2013, 6Co 81/12 zo dňa 14.2.2013, Krajského súdu v Trnave 11Co 47/14 zo dňa 22.10.2014. Súdny v týchto rozhodnutiach vyslovili názor u nutnosti aplikácie Občianskeho zákonníka, či už v otázke premlčania alebo posúdenia odstúpenia od zmluvy pri spotrebiteľských zmluvách (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove 21Co 116/13 zo dňa 15.4.14 alebo 6Co 105/13 zo dňa 10.12.2013). Súdny poukázali na to, že ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy vrátane úverov. Ak by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ mali byť vyňaté niektoré typy spotrebiteľských zmlúv, zákonodarca by to explicitne upravil. Citované ustanovenie sleduje vylúčenie dopadu nepriaznivejšieho právneho následku na spotrebiteľa oproti následku, ktorý dopadá na spotrebiteľa podľa „tohto“ zákona, pričom je logické, že zákonodarca tým rozumel Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo, ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Napokon akékoľvek pochybnosti v tomto smere zákonodarca odstránil zákonom č. 102/2014 Z.z., ktorý doplnil § 52 ods. 2 o nasledovnú vetu: „Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“. V tejto súvislosti možno poukázať aj na právny záver vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu SR 3MCdo 12/2014 zo dňa 21.4.2015. V zmysle neho táto právna úprava sa od jej účinnosti t.j. od 1.5.2014 vzťahuje aj na právne vzťahy, ktoré boli založené pred týmto dňom vzhľadom na to, že právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia.

Vychádzajúc z občianskoprávneho charakteru spotrebiteľskej zmluvy a skutočnosti, že úprava odstúpenia od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka je pre spotrebiteľa výhodnejšia ako úprava v Obchodnom zákonníku, preto odstúpenie od zmluvy je potrebné posúdiť podľa § 48 Občianskeho zákonníka. Napokon aj spomínaný zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. rieši možnosť odstúpenia od zmluvy síce zo strany veriteľa, avšak v poznámke k posúdeniu tohto inštitútu odstúpenia od zmluvy je uvedený § 48 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 48 ods. 1 OZ od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

Podľa § 48 ods. 2 OZ odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

S poukazom na § 48 ods. 2 OZ sa teda zmluva o bežnom účte zrušila od začiatku (ex tunc) a preto účastníci sa majú vyporiadať podľa zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia a to konkrétne podľa § 457 OZ. Podľa citovaného ustanovenia ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

S účinnosťou od 1.5.2014 súdy sú povinné ex offa pri spotrebiteľských veciach posúdiť aj možnosť premlčania nároku.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. v znení zákona č. 102/2014 Z.z. orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa 107 ods. 1 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 OZ najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Pre vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo žalobcovi vo forme poskytnutých finančných prostriedkov žalovanej, platí teda dvojiročná subjektívna premlčacia lehota, ktorá plynie odo dňa po odstúpení od zmluvy a od zrušenia účtu, k čomu v danom prípade došlo dňa 21.10.2011. Premlčania doba tak uplynula 21.10.2013 a keďže žaloba bola podaná až 6.10.2014, súd s poukazom na premlčanie uplatneného nároku žalobu zamietol.

Náhradu trov konania si podľa § 151 ods. 1 O.s.p. uplatnil len žalobca, ten však bol v konaní neúspešný a preto s poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p. mu náhrada trov konania neprislúcha.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.